

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25299/2024
16.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ и ВВ, обојица из ..., чији је пуномоћник Ивана Ташевски адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/24 од 26.09.2024. године, у седници одржаној дана 16.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/24 од 26.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/24 од 26.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9162/2023 од 27.06.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је право својине туженог на 3290/13690 делова парцеле .. КО ..., што су тужилац АА и ББ, сваки у сувласничком уделу од по 11/15/13960 делова и тужилац ВВ у сувласничком уделу од 1060/13960 делова дужни трпети и признати, као и дозволити да се у евиденцији непокретности код Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Нови Сад на предметној парцели у наведеном уделу упише право јавне својине туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА и ББ исплати износ од по 1.900.926,59 динара и тужиоцу ВВ износ од 1.807.158,91 динар са законском затезном каматом на ове износе од пресуђења до исплате, као и да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 628.636,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/24 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 9162/2023 од 27.06.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права.

Тужиоци поднетом тужбом траже накнаду за сувласничке уделе на предметној парцели који су им, без спроведеног поступка експропријације и поступка одређивања накнаде, фактички одузети њеним привођењем намени предвиђеној планским документима и коришћењем земљишта као јавне површине - Улице ... у Новом Саду.

О праву тужилаца на накнаду и њеној висини одлучено је на основу члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 58. Устава Републике Србије којима је зајемчено право на мирно уживање имовине - својине и других стварних права стечених на основу закона, које може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона и уз накнаду која не може бити нижа од тржишне. Тужени је обвезник исплате накнаде јер је спорна парцела постала добро у општој употреби (улица), у смислу члана 10. став 2. Закона о јавној својини, на којем тужени има право јавне својине сагласно ставу 10. наведеног члана и чланом 3. став 5. Закона о путевима.

О посебној ревизији туженог није потребно одлучивати ни ради уједначавања судске праксе, јер се одлука о тужбеном захтеву у овом спору не разликује од одлука у истим чињенично-правним споровима ради одређивања и исплате накнаде за тзв. фактичку експропријацију непокретности.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Тужиоци су у овом поступку формални супарничари, због чега се вредност предмета спора меродавна за дозвољеност ревизије одређује према вредности сваког појединог захтева, а не према њиховом збиру. Тако одређена вредност предмета спора је нижа од оне која је наведеном одредбом прописана као меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић